

О. О. Андреева-Леванда

Лисенко Євген Васильович

ЛИСЕНКО Євген Васильович (01. 09. 1933, Харків – 16. 05. 2002, там само) – актор, педагог. Чоловік [Т. Лисенко](#). Професор (1991). Народний артист УРСР (1981). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2000). Закін. Школу-студію МХАТу (1955; курс О. Карева). Працював 1956–2002 у Харків. рос. драм. театрі ім. О. Пушкіна; за сумісн. від 1972 – у Харків. інституті мистецтв: 1978–2002 – завідувач кафедри майстерності актора. Актор дуже широкого діапазону, від героїко-лірич. до коміч. амплуа, схильний до характер. ролей, митець інтелектуал. спрямування. Серед учнів – О. Дербас, Г. Оцупок. На будинку, в якому жив Л. у Харкові, відкрито мемор. дошку.

Основні ролі

Авилов («Відкриття» Ю. Щербака), Борис Годунов (однойм. трагедія О. Пушкіна), Гай («Темп-1929» за М. Погодіним), Шмага, Прибитков («Без вини винні», «Остання жертва» О. Островського), Лопахін («Вишневий сад» А. Чехова), Понтій Пілат («Майстер і Маргарита» за М. Булгаковим), Борис Ізмайлов («Леді Макбет Мценського повіту» за М. Лєсковим), Хома Опискін («Село Степанчикове та його мешканці» за Ф. Достоевським), Тев'є («Поминальна молитва» Г. Горіна), Макдуф («Макбет» В. Шекспіра), Журден («Міщанин-шляхтич» Ж.-Б. Мольєра); у кіно – Нестеренко («Друге дихання», 1974, реж. І. Шмарук), Дмитро Марченко («Біла тінь», 1979, реж. Є. Хринюк, О. Лисенко), Харитонов («Платон мені друг», 1980, реж. В. Шкурін).

Бібліографічний опис:

Лисенко Євген Васильович / О. О. Андреєва-Леванда // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54845>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).